

PASQUA – 2023

Catedral de Vic, 9-4-1023

VETLLA PASQUAL

Ho acabem d'escoltar, aquelles dues dones, Maria Magdalena i l'altra Maria, anaren, la matinada del primer dia de la setmana, al sepulcre de Jesús de Natzaret. Hi anaren solament per veure el lloc on estava enterrat, per expressar, una vegada més, el seu dolor per la mort del seu Mestre. Però es van trobar amb quelcom que elles no podien sospitar: un àngel els fa el primer anunci de la Pasqua: *No tingueu por. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No hi és, aquí. Ha ressuscitat tol com ho havia predit.* Sí, el seu sepulcre és buit! Jesús no hi és! El crucificat, el mateix que elles havien vist sofrent i morint a la creu; el mateix que elles havien vist com era enterrat en aquell sepulcre nou; sí, Jesús de Natzaret, el crucificat, ara és també el ressuscitat!

Semblantment nosaltres estem vetllant en aquesta nit santa de Pasqua, perquè volem escoltar a través dels ministres de l'Església, la bona nova de la resurrecció de nostre Senyor Jesucrist. Més ben dit, els uns als altres ens anunciem la victòria de Crist sobre el pecat i la mort. Tots nosaltres, amb la fe en el cor que es transparenta en els nostres ulls, proclamem que el Senyor ha ressuscitat. I us convido a proclamar-ho com els nostres germans bizantins que en el temps de Pasqua se saluden dient: «Crist ha ressuscitat!», a la qual cosa es respon: «És veritat, ha ressuscitat!»

Tant l'àngel com el mateix Jesús ressuscitat digueren a les dones: *No tingueu por.* El qui es troba amb la veritat de Jesús ressuscitat experimenta en el seu cor com un vertigen. El qui es deixa seduir, captivar, enamorar per Jesús experimenta com el seu ésser es transforma amb la força de l'amor vencedor de la mort. El qui creu i estima Jesús s'omple de la llum de la veritat i la força de l'amor, que el llancen a l'aventura de viure solament per estimar i servir, donant la vida per amor a Déu i als germans. I la veritat i l'amor en un món que, massa sovint, es deixa portar pel pecat i la mort, per la mentida i l'odi no són còmodes. En una societat on el relativisme és un dogma indiscutible; on es convida a viure en un individualisme a ultrança, trencant la relació amb Déu i amb els altres; en aquesta societat, viure des de la veritat i l'amor és nedar, moltes vegades, contra corrent. Però el qui s'ha trobat amb aquest esdeveniment de la resurrecció de Crist, amb Crist mateix, i, amb ell, ha trobat el nou horitzó i la direcció decisiva de la vida, no pot fer res més que ser d'aquells testimonis dels quals parla el llibre de l'Apocalipsi, els qui *no estimen tant la vida que els faci por la mort* (11,11). La certesa de la resurrecció ens fa experimentar que el Senyor és viu al nostre costat cada dia, per il·luminar-nos, per enfortir-nos, per alliberar-nos. Amb ell, amb la seva gràcia salvadora, tot el que és veritat i amor és possible. Sense ell no hi ha futur. Ell és la nostra esperança viva. Amb ell tot és possible!

El qui creu en Jesús, vencedor del pecat i de la mort, ha vençut per sempre la por, perquè la salutació que Jesús va fer aquelles dues dones és molt més que un simple «Déu vos

guard», és com un manament a viure la joia: «alegreu-vos». En efecte, la resurrecció de Jesucrist és la font de la nostra alegria, perquè ens comunica una seguretat i una esperança que ens permet d'enfrontar totes les proves i totes les dificultats amb la certesa que Crist camina amb nosaltres, sempre al nostre costat. La trobada amb ell, com la d'aquelles dones del sepulcre, és la font de la nostra alegria, que ningú no ens podrà prendre mai. Com ens diu el papa Francesc: «La joia de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix la joia» (EG,1). Que cap tristesa, doncs, no enfosqueixi el nostre cor en aquesta nit santa de Pasqua. Perquè en aquesta nit es referma la nostra certesa que l'Amor és més fort que la mort.

Aneu a dir!, és l'encàrrec que forma part indissoluble de l'anunci de la Pasqua, del trobament amb Jesús ressuscitat. El qui s'ha trobat de debò amb Jesús ressuscitat no pot fer res més que anar a dir als germans i amics amb qui s'ha trobat i qui l'ha salvat, Jesús, el qui li ha donat el sentit ple de la vida. La missió evangelitzadora neix de la Pasqua. La vida nova va esclatar en la nit de Pasqua, vora el sepulcre buit de Jesús, i, com un foc que no pot deixar d'il·luminar i escalfar, no ha deixat mai d'encendre els cors d'homes i dones que s'han convertit en deixebles de Crist. Nosaltres som una baula de la gran cadena que continua al llarg dels segles, des d'aquelles dones i aquells homes que, vora el sepulcre de Jesús buit, van experimentar que s'encenia la fe en el seu cor. És el que hem expressat quan hem encès el gran ciri pasqual, i des d'ell s'han encès els ciris que portàvem a les mans. Una sola llum ha encès, de mà en mà, la de tots els qui érem en la celebració d'aquesta nit. I aquesta llum l'hem de dur als nostres germans. De nosaltres depèn que altres també entrin en aquesta cadena de salvació que arribarà fins a la fi dels segles. Ser deixeble de Crist i missioner de Crist, són dues realitats indestriables, no les podem separar. La Pasqua és, doncs, la crida a esdevenir més i més deixebles i missioners de Crist. La nostra societat, necessita —potser ara més que mai, en aquesta terra que està vivint un veritable tombant de la seva història— de nosaltres, els deixebles de Crist, perquè siguem el sentinelles del món nou, que en el matí de Pasqua va esclatar i que ningú no podrà parar mai.

Germans estimats, en la vetlla d'aquesta nit hem fet un recorregut pel riu de la Història de la Salvació de la humanitat. Hem anat des del relat de la creació, passant pels patriarques i el relat del pas del Mar Roig, als profetes, que ens han parlat de la certesa de l'amor de Déu sempre fidel. Aquestes lectures a la llum de Crist ressuscitat prenen ple sentit. En Crist culmina la història d'amor de Déu a favor dels homes. Una història d'amor que en cada persona es fa realitat amb la fe i els sagraments. El baptisme és una participació en el Misteri Pasqual de Crist. El riu de la salvació arriba a tota persona que creu en ell. Aquesta història d'amor ha arribat al cor dels nostres germans catecúmens —Giovanni, Cecília, Maria Victòria i Joel—, que desitgen rebre els sagraments de la vida nova: el baptisme, la confirmació i l'Eucaristia.

Estimats fills i filles que aquesta Nit de Pasqua rebreu els dons de la salvació de Crist: obriu el cor a l'acció poderosa de la mort i resurrecció del Senyor, que us vol fer seus per sempre, perdonant-vos els pecats, fent-vos fills de Déu, deixebles i missioners de Crist, temples de l'Esperit Sant, membres de la seva Església, per a glòria de Déu i per a salvació vostra i de tots els homes. Amén. Al·leluia, Al·leluia.